

Zini, sargā, copē!

Dīķi Andris kopj ar mīlestību

Kopš lietavām ūdens līmenis dīķos jau mazliet nosēdies, tomēr tas arvien vēl ir augsts. To par savējo Limbažu pagasta Jaunlauru īpašumā saka arī lādezerietis Andris Grizāns. Faktiski dīķa īpašniece ir sieva Natālija, taču par to pastāvīgi rūpējas vīrs. Nesen ūdens pacēlās tik augstu, ka tecēja pāri uzbērumam, kur kopš kolhoza laikiem iebūvēts meniķis. Viss aizplūda uz Lādes ezeru, pārvēršot mazo urdziņu upē. Bija bažas gan par meniķi, gan uzbērumu, ko Andris ir atjaunojis un uztur kārtībā. Par laimi, neko sliktu plūdi tiem nenodarīja.

Kad satraukums aiz muguras, viņš atzīst, ka notekūdeņu pieplūdums ūdenstilpnēm dod lielu labumu. Pēc aptuvenām aplēsēm līmenis Grizānu 2,7 ha dīķī, kas atrodas Limbažu–Raganas šosejas malā pie autobusu pieturas Lāde, patlaban ir vismaz metru augstāks nekā bija pirms pēdējā lielā lietus. – Tagad, pirms ziemas, tas ir pat ļoti labi. Dziļākajās vietās ūdenim jābūt vismaz divarpus vai trīs metriem. Esmu piedzīvojis, kā ir, kad zivis slāpst, un man ļoti negribas, lai tāda situācija atkārtotos. Reiz man daudz zivju aizgāja bojā. Bija ļoti žēl. Lai arī parasti izzāģēju āliņģus, nebija iespējams palīdzēt, jo dīķis vasaras sausuma ietekmē bija par daudz izžuvis, sekls un nekustīgs. Tajā zivīm trūka skābekļa. Tagad plūsmas dēļ skābeklis atjaunojas. Līmenim ceļoties, dīķis arī atīrās, – Andris apsver ieguvumus. Jāuzsver, ka viņš ir ļoti gādājis par ainavas iekopšanu. Katru vasaru nopļauj krūmus, neļauj augt nevērtīgajiem kokiem. Jauki izskatās baltie bērzu stumbri birztaļiņā, kas dīķmalā arī ir akurāti izkopta. Šosejas tuvumā viņš ļāvis augt tikai vērtīgiem kokiem un gādājis, lai tie neaizsedz skatu uz dīķi. Andris sūrojas, ka vētra nesen nolauza veco vītoli, lai gan tas noteikti dzīs atvases un ataug. – Kad mēs ar sievu iegādājāmies šo īpašumu, eglīte vēl bija pavisam maza, bet tagad izaugusi gara un kupla, – viņš priecājas.

Lādezerietis Andris Grizāns atbildīgi rūpējas par Jaunlauru dīķi un tā apkārtni

Aiz Jaunlauru dīķa kaskādē atsedzas arī otrs, kam ir cits īpašnieks. Viņš arī uztur kārtību un apkaro krūmu mēri. Skats ir gleznains. Abi kādreiz bija kolhoza zivju dīķi, ko rudenī regulāri nolaida. Zivju audzēšana un pārdošana teorētiski vēl būtu iespējama. Andris prāto, ka tad viņam vajadzētu savējo ar dambi pārdalīt uz pusēm. Taču tas būtu ļoti dārgi. Viņš uzsver, ka ģimenei pietiek ar to, ka var ļoti labi atpūties, jebkurā brīdī pamakšķerēt, izvēdināt galvu pēc saspringtas dienas un ar trimeri rokā no pavasara līdz rudenim rūdīt muskuļus. Apjautājos par darbiem pirms ziemas. Viens no tādiem, ko nedrīkst izlaist no redzesloka, ir bebru būvētie aizsprosti. Tikai dažas dienas pirms intervijas viņš bija nojaucis kārtējo. Vislielākais uztraukums ir par meniķi, ko bebrī ne reizi vien centušies izjaukt. Senāk, kad dīķi no visām pusēm ieskāva krūmi, zvērēniem bija

lepnāka dzīve, tagad tie pārvākušies meža pusē. Tas nepieder Grizāniem un kļuvis par bebru paradīzi. – Kad makšķerēju, viņi nebaidās, piepeld tuvu un uzsit ar asti, bet faktiski ir ļoti manīgi zvērēni, – raksturo dīķsaimnieks. Viens labums no bebrim tomēr ir – zivju rīmas ūdri met bebrim līkumu un savai zvejniecībai meklē citas vietas.

Vislielāko darbu ūdenstilpnes saimniekiem sagādā ūdenszāles. Pirms padsmīt gadiem, kad Jaunlauru dīķis bija ļoti aizaudzis ar niedrēm, vilkvālēm un grīslī, Andris noīrēja Latvijā vienīgo ūdens ekskavatoru. Toreiz un arī tagad tas ir ekskluzīvs un ļoti dārgs pakalpojums. Apvaicājos, cik tas bija lietderīgi un vai attaisnoja viņa cerības. Sākumā licies, ka zāles ir pazudušas un iecere izdevusies, tomēr tagad lādezerietis ir citās domās. Dažus gadus vēlāk viņš bija nolaidis ūdeni. Tad

atklājies, ka gultne gar krastu ir lielās bedrēs. Daļa augu sakņu nebija izraktas. Ņemot vērā izmaksas, viņš juties slikti. Tomēr tagad dīķis ir tīrs un nezāļu tajā maz. Vasarā viņš pats zāles nopļauj, bet kur nevar piekļūt, gaida, ka tās ies mazumā, augot amūru apetītei. – Arī šovasar augustā ūdens strauji samazinājās. Sarkanlapainie ūdensaugi ātri vien pārņēma dīķa virsmu. Tie izpletās un ziedēja rozā ziediem. Viss dīķis pārkrāsājās rozā. Amūri dzīvo barā un izēd augus pakava formā, bet tie neaiztiecietas, asās zāles. Tās gar krastu, cik var aizsniegt, pļauju pats, – sarunbiedrs skaidro.

Par kārtību ap dīķi un tajā Andris rūpējas ar lielu patiku. Savā bērnībā, kas aizritēja Latgalē, tēvs viņu vienmēr ņēmis līdzi makšķerēt, un puika jau agri iemīlējies dabu, dīķus, zivis. – Tas man asinīs, – viņš stāsta un neslēpj, ka pats apmācījis makšķerēt arī savu sievu, meitu, dēlus. Kad nolaidis ūdeni, dīķī atklājušās pat 15 kg smagas līdakas, arī lielas karpas un līņi. Gadoties, ka pats izmakšķerē ļoti lielas zivis. – Tad nobuļoju un laižu atpakaļ ūdenī, lai dzīvo. Sieva uz zivīm ir greizsirdīga un pārmet, ka zivis buļoju biežāk nekā viņu, – smeļ dīķsaimnieks. Mazās zivtiņas pēc dīķa nolaišanas bez maksas viņš izdalījis visiem, kam bijusi interese, kaut arī pats pircis karpas, amūrus, līņus resursu atjaunošanai un cīņai pret zālēm. Vasarā viņš arī mazliet iebaro zivis ar graudiem, bet barības tām dīķī tāpat netrūkst. Viss ir labi, tikai garāmbraucēji bojā omu, jo no savām mašīnām izmet tukšās pudeles, folijas turzas un citus atkritumus. Lādes pieturā Andris pat speciāli nolīcis atkritumu maisu, bet reti kurš to izmanto. Tomēr dīķa saimnieks arī dalās priekā. Viņam patīk, ka cilvēki piestāj vērot gulbjus, paskatīties uz stirnām, noskalot nosvīdušo seju, ja minas ar velosipēdiem. – Vasarā te ir pasakaini skaisti, tāpat arī rudenī. Man patīk, tāpēc rūpējos, – atklāj lādezerietis.

Skolās mācās par bioloģisko daudzveidību Baltijas jūrā un iekšzemes ūdeņos

Pasaules Dabas fonds (PDF) sadarbībā ar Vides risinājumu institūtu īsteno projektu par Baltijas jūras un Latvijas iekšzemju ūdeņu bioloģisko daudzveidību. Speciālisti tajā izglīto jauniešus par šo jautājumu, jo pētījumos arvien biežāk secināts, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir viena no nozīmīgākajām problēmām pasaulē. Kopš 1970. gada saldūdens sugu skaits pasaulē samazinājies par 83%.

Projekta laikā PDF pārstāvji kopā ar jūras un saldūdens ekspertiem no Vides risinājumu institūta apmeklēja vairākas Latvijas skolas, kurās vada nodarbības un ekspedīcijas gar jūru, upēm un ezeriem. Nodarbības pirmajā daļā notiek prezentācija par dabas daudzveidību ar īpašu uzsvaru uz Baltijas jūru un Latvijas saldūdeņiem, kā arī problēmām, kas tos skar. Savukārt otrajā ekspertu kopā ar jauniešiem dodas ekspedīcijā pie vietējā ūdens objekta, kur skolēni aizpilda anketas. Tajās viņi analizē apkārtnes ietekmi uz konkrēto ūdenstilpni, tās krastu un raksturīgākajām sugām. Pēc tam jaunieši un skolotāji tiek aicināti turpināt ūdens objektu regulāru apsekošanu, lai paši novērotu, kā ūdenstilpes sezonu un cilvēku ietekmē mainās.

Mūsupusē projekta pārstāvji viesojās

Liepupes pamatskolā un Salacgrīvas vidusskolā. Pamatskolā mācās 98 jauniešu un kopā ar ekspertiem nodarbībā pie Limbažu Lielzera piedalījās 60 jaunieši. Viņi pētīja, kāda ir bioloģiskā daudzveidība ezerā, kura pludmale jau vairākus gadus saņem starptautisko tūrisma ekosertifikātu Zilais karogs. Viņi secināja, ka dabas daudzveidība pie ezera tomēr nav gluži pietiekama. Savukārt ar Salacgrīvas vidusskolas audzēkņiem kopīgi pētīts, kā jūras piekrastes ainava un dabas daudzveidība mainās dažādu ārēju ietekmju rezultātā un arī gadu gaitā.

Aktīvākos jauniešus aicinās piedalīties projekta noslēguma konferencē par Baltijas jūras un iekšzemes ūdeņu bioloģisko daudzveidību un problēmām, kas skar Latvijas ūdeņus. Konference tiks filmēta un būs pieejama arī tiem jauniešiem un skolotājiem, kuri nevarēs tai pievienoties. Papildus šīm mācību ekspedīcijām tiek organizēta arī skolotāju apmācība, lai nodrošinātu projekta turpinājumu. Visi materiāli, kas sagatavoti projektā, būs publiski pieejami mājaslapā www.pdf.lv.

Nodarbības paredzētas 13–18 gadus veciem jauniešiem. Lai tām pieteiktos, jāraksta uz e-pasta adresi mjntengena@pdf.lv.

Aicina uz diskusiju par roņiem un to veiktajiem postījumiem

Piektdien plkst. 11 Carnikavas novada pētniecības centrā notiks diskusija 100 minūtes par roņiem. Tajā tiks vērtēts roņu nodarīto postījumu apjoms un iespējamie kompensācijas mehānismi piekrastes zvejniekiem Rīgas līcī.

Arvien biežāk izskan zvejnieku sūdzības, ka roņu populācija ir skaitliski pieaugusi, tie nodara kaitējumu zvejas rīkiem un lomiem. Zempkopības ministrijā (ZM) tiek gatavots roņu nodarīto zaudējumu kompensācijas modelis, ko plānots apstiprināt 5. decembrī. Diskusijā Carnikavā zinātniekiem, dabas sargātājiem, zvej-

niekiem un ZM pārstāvjiem būs iespēja vērtēt šī ieviešamā modeļa efektivitāti, ieguvumus un riskus.

Sarunā piedalīsies Carnikavas novada pašvaldības vadītāja Daiga Mieriņa, ZM Zivsaimniecības departamenta direktors Normunds Riekstiņš, Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR Zivju resursu pētniecības departamenta vecākais pētnieks Māris Plikšs, Dabas aizsardzības pārvaldes pārstāvji un citi interesenti. Diskusiju vadīs žurnālists Dzintris Kolāts.

No www.aprinkis.lv

Arī ZBR inspektoriem aprīkojums zivju resursu uzraudzībai

Lai uzlabotu zivju resursu uzraudzību īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un padarītu efektīvāku vides inspektoru darbu, Dabas aizsardzības pārvalde (DAP) ar Latvijas Zivju fonda atbalstu iegādājusies tehnisko aprīkojumu zivju resursu kontrolei. DAP sabiedrisko attiecību speciāliste Maija Rēna informē, ka dienesta Vidzemes

reģiona administrācijai iegādāts kvadracikls ar piekabī, kas papildina inspektoru rīcībā jau iepriekš sagādāto aprīkojumu – meža kameras, bezpilota lidaparātu un citu inventāru –, ko viņi izmanto ikdienas darbā. Viena no teritorijām, kuras apsekošanā šis iekārtas izmanto, ir arī Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts (ZBR).

Top nolikums par licencēto vēžošanu Limbažu Lielezerā

Limbažu novada pašvaldības komiteju sēdē ar nelieliem precizējumiem saskaņots saistošo noteikumu projekts *Nolikums par licencēto vēžošanu Limbažu Lielezerā 2020.–2024. gadā*. Tas vēl jāapstiprina domes sēdē un tad nolikumu sūtīs izskatīšanai uz Zemkopības ministriju. Pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess cer, ka dokumenta izskatīšana gan ministrijā, gan citās attiecīgajās institūcijās būs gana raita un Limbažu Lielezerā nolikums stāsies spēkā nākamgad.

J. Remess zina teikt, ka pirms 2010. gada iepriekšējais Limbažu Lielezera apsaimniekotājs bija izstrādājis licencētās vēžošanas noteikumus, bet tobrīd ūdenstilpē dzīvojošie platspīļu vēži pēkšņi pazuda un noteikumiem vairs nebija jēgas. Pirms

dažiem gadiem (pēdējoreiz 2015. gadā) te vairākkārt atkal ielaisti platspīļu vēži, bet, cik zināms, nevienam nav sekmējies tos dabūt lomā. Šovasar *Vides risinājumu institūta* pētnieki kontrolzvejā lūkoja, vai tie Lielezerā sastopami. Speciālajos murdos bija iekļuvuši signālvēži, no kuriem vairāki bija pat 14 cm gari, un viena platspīļu vēža mātīte. Pētnieki secināja, ka signālvēžu populācija ezerā ir pietiekami blīva un ieteica organizēt licencēto vēžošanu, lai izmantotu šo resursu. Vēlāk J. Remess ezerā manījis arī vairākus platspīļņiekus. Noteikumu projekts paredz, ka varēs ķert gan signāļņiekus, gan platspīļu vēžus. Protams, ievērojot gan atļauto vēžošanas laiku (no 1. jūlija līdz 30. septembrim), gan to izmēru un lomā paturamo daudzumu.

Pirmssvētku copē Dūņezers ļoti dāsns

Novembra vidū makšķernieki paši rīkoja sacensības Limbažu Dūņezērā, lai revanšētos par sliktu copi maijā. Tad, atklājot Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas jauno sezonu, viņiem neveicās, jo sausuma un karstuma dēļ ūdens līmenis ezerā bija zems un zivis – neaktīvas. Toreiz copmaņi no ezera izvilka 17,61 kg zivju. Pirmssvētku aktivitātei atsaucās deviņas komandas. – *Šie bija komercmači. Kurš gribēja, atbrauca, kopīgi sametām dalības maksu, ko sadalījām uzvarētājiem. Pat necerēju, ka tik daudzas komandas piedalīsies. Bija forši!* – vērtē Jānis Bitenieks, viens no dalībniekiem.

Runājot par copes veiksmi šajās sacīkstēs, sarunbiedrs teic, ka pie loma tika visas komandas. Salīdzinot ar maiju, šomēnes ūdens līmenis Dūņezērā krietni pacēlies, līdz ar to makšķerniekiem bija vieglāk tikt pie zivīm. Pavasarī, kad tika dots starts ALDA kausa šī gada izcīņai, ūdenstilpes 3. placī ūdens dziļums bija tikai 30–40 cm, un ne katrs prata tādā ķert zivis. Runājot

par paša komandas (JG) veikumu, J. Bitenieks atzīst, ka viņiem šoreiz tomēr nav īsti veicies – tiekot pie vienas mēra lida, cīņas, iegūta priekšpēdējā vieta. – *Taktiski kļūdījāties. Vajadzēja turpināt makšķerēt 1. placī, kā bijām sākuši, nevis pāriet un palikt 3., – viņš atzīst.*

Par šo maču nepārspētiem uzvarētājiem kļuva komanda *Laimīgie no Limbažu auto*, kuri tika pie 26,2 kg smaga loma. Otrie bija *Vizma* ar 6,68 kg, bet trešie – *Jautrie brekši* ar 6,36 kg zivju. Kopumā todien sacensību dalībnieki no Dūņezera izvilka 51,36 kg zivju. Domājot par citām sacensībām, J. Bitenieks spriež, ka vajadzētu rosināt izmaiņas – nosakot uzvarētājus, ņemt vērā nevis loma svaru, bet zivju garumu, kā to mačos dara daudzviet. – *Ja kāds izvelk pieckilogramīgu līdaku, viņam ir labāks rezultāts, nekā, piemēram, man, kurš tiek pie četrām mazākām līdakām, lai gan prasmīgāks esmu es, jo pratu izvilkt četras zivis, – skaidro sarunbiedrs.*

Staiceles Ūdensroze aktivizējas un plāno jaunus darbus

Makšķernieku biedrība *Ūdensroze*, kas rūpējas par Salacu Staiceles pilsētas un pagasta teritorijā, nākamā gada sākumā atzīmēs savu 13. gadadienu. Tad tiks rīkots arī copmaņu un vietējo mednieku kopējs sezonas noslēgums. Biedrība ik gadu iesaistījusies tradicionālo makšķerēšanas sacensību *Staiceles vimba* organizēšanā, bet pēdējos gados atspērusies arī lielākiem darbiem, tāpat lolo idejas par turpmākām aktivitātēm.

Biedrībā ir vairāk nekā pussimts dalībnieku un atbilstoši savam vecumam un spējām dažādās aktivitātēs iesaistās visi. Aktīvākie nodarbojas ar upes apsekošanu un uzraudzību, daļa iesaistās krastu sakopšanā, atkritumu savākšanā, ja tas nepieciešams. Viena no darbietilpīgākajām pēdējā laika *Ūdensrozes* pārstāvjiem bijusi Salacas tīrīšana pie Staiceles papīrfabrikas aizsprosta, lai atjaunotu migrācijas iespējas caurceļotājiem. To atbalstīja Latvijas Zivju fonds. Upe bijusi tik ļoti aizsprostota, ka brīvstraumes teju nav bijis. Biedrības *Ūdensroze* valdes loceklis Toms Arnavs stāsta, ka nu – aptuveni gadu pēc tīrīšanas – situācija konkrētajā posmā esot pat vairākkārt kritiskāka nekā pirms sakopšanas. – *Pērnuden veicām tīrīšanu, bet jau šajā pavasarī pie aizsprosta bija nostājušies upes sanestie pirmie koki. Ņemot vērā to, ka pirms aizsprosta ir sēklis un veci pāļi, lielie koki te uzsēžas un turpina krāties. Ideālais variants būtu, ja varētu nodrošināt aizsprosta tīrīšanu katru gadu, turklāt to darīt pavasarī vai vasaras sākumā pēc pavasara paliem, – skaidro sarunbiedrs. Tiek plānots apspriesties ar Alojas novada domi, lai izlemtu, vai pavasarī kopīgi startēt Zivju fonda projektu konkursā, lai gūtu atbalstu rudens ūdeņu radīto koku sanesumu likvidēšanai. – Tālākā rīcība būs atkarīga no tā, vai pašvaldība varēs palīdzēt ar līdzfinansējumu vai arī tas būs jārisina citādi, – teic T. Arnavs. Starp citu, *Ūdensrozes* biedri apsver domu uzņemties rūpes arī par Staiceles pagasta mazo upju tīrīšanu. – Vēl neesam izvēlējušies nevienu konkrētu upi vai posmu, bet aicinām Staiceles un Staiceles pagasta iedzīvotājus šajā jautājumā izteikt savas domas, ierosināt, kurai mūsu teritorijas mazajai upei nodrētu sakopšana, – mudina biedrības valdes loceklis.*

Rudens pusē *ūdensrozieši* piedalījās Salacas zivju resursus papildināšanā ar 6000 taimiņu smolliem. Arī šo makšķernieku un Alojas novada domes aktivitāti atbalstīja Latvijas Zivju fonds. Viņi tajā piedalījās sadarbībā ar Salacgrīvas novadu,

Skats no šī gada Vimbu svētkiem, kuru rīkošanā iesaistās Ūdensrozes pārstāvji

kura pārstāvji arī Alojas novadā Salacā nodrošina taimiņu vaislinieku zveju. Iepriekšējos gados tā bijusi veiksmīga, tādēļ zivju audzētava *Brasla* spēja nodrošināt materiālu ielaišanai. – *Pēc audzētāju un zinātnieku stāstītā taimiņu smolti neilgi pēc to ielaišanas upē dodas uz jūru. Aptuveni 2–5% no tiem atgriežas uz nārstu dzimtajā upē. Jā, šis skaits ir mazs, taču pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta «BIOR» veiktais monitorings rāda, ka Salacā tie tomēr atgriežas, – klāsta T. Arnavs. Biedrības pārstāvji zivju resursu papildināšanā piedalījās arī pērn, kad, Alojas un Salacgrīvas novadam sadarbojoties, Salacā ielaists vairāk nekā 17 000 divgadīgu taimēnu. Zivju fonds atbalstīja arī Alojas novada domes projektu par mazuļu ielaišanu Salacā, diemžēl to īstenot neizdevās. Zivjaudzētava pavasara periodā nevarēja nodrošināt pietiekamu vimbu vaislinieku apjomu, tāpēc tika izpildīti noteiktie valsts projekti, bet papildu projektiem šo zivju mazuļu vienkārši nebija. – Vimbu mazuļi bija mūsu prioritāte. Ceru, ka pavasarī varēsim atkārtoti iesniegt šo projektu Zivju fondā. To ielaišanai vajadzētu pievērsties vairāk, kaut vai tāpēc, lai varētu nokert kādu vimbu «Vimbu svētkos», – uzskata sarunbiedrs. Šogad papildināts arī tehniskais aprīkojums zivju resursu sargāšanai – iegādāta automašīnas piekabe ar tentu un laivas turētāju. Pērn jau sarūpēta laiva, motors, lukturi un binokļi. – Nu būsīm kaut kādā mērā izpildījuši minimālās prasības, lai varam sākt nodarboties ar vides un zivju resursu aizsardzību novadā*

gan Salacā, gan citās ūdenstilpēs. Nākotnē ir plāns iegādāties kādu termokameru, tāpat uzlabot esošo aprīkojumu atbilstoši nepieciešamībai, – iecerēs dalās sarunbiedrs. Šobrīd ir aktuāls lašveidīgo nārsta liegums, tādēļ aktīvākie *Ūdensrozes* biedri palaikam apseko Salacu un arī mazās upes, kur tāpat notiek nārsts. Tiesa, ņemot vērā, ka šobrīd nav īsti skaidrs pašvaldības pilnvaroto personu (biedrības pārstāvju) juridiskais statuss un pilnvaras, aktīvistu, redzot pārkāpēju vai konstatējot pārkāpumu, informē Valsts vides dienestu (VVD). Šāda situācija saistīta ar to, ka šobrīd tiek veiktas izmaiņas Zvejniecības likumā, turklāt ar 2020. gada 1. janvāri Latvijā spēkā būs jauns Administratīvās atbildības likums, kas aizstās Administratīvo pārkāpumu kodeksu. – *Ceram, ka pēc likumdošanas maiņas arī būs skaidrs, kādas būs pašvaldības pilnvaroto personu pilnvaras, – viņš teic. Vajadzības gadījumā biedrības pārstāvji dodas reidos gan ar Valsts policijas, gan VVD inspektoriem.*

Šobrīd *ūdensrozieši* gatavo izmaiņas esošajos licencētās makšķerēšanas noteikumos Salacā savas teritorijas posmā. Esošie stājas spēkā pērnā gada sākumā, bet sarunbiedrs norāda, ka ieviešamās korekcijas vairāk attieksies uz izsniedzamo licenču skaitu. Tāpat viņš cer, ka tiks rasta iespēja atļaut makšķerēšanu tuvāk Staiceles papīrfabrikas aizsprostam, nekā tas ir šobrīd (100 m). Salacā lielākoties makšķerē vietējie iedzīvotāji, no kuriem daļa ir biedrības pārstāvju. No citurienes braucošo copmaņu interese ir sezonāla. Rudenī liela daļa

Biedrības Ūdensroze pārstāvis Māris Broms gatavoja ielaist Salacā taimiņu smolus

izvēlas Salacu par vietu, kur ķert brekšus un vēdzeles, bet pavasarī aktivizējas lašu un taimiņu spinningotāji.

Toma ARNAVA foto

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja
Līga LIEPIŅA un Gunita OZOLIŅA